

Παϊκής Ένωσης από το Μπαράκ Ομπάμα

Συνέχεια από τη σελίδα 10

μετά από τους Ιρλανδούς σχετικά με την επικύρωση της Συνθήκης της Λισσαβόνας. Είναι μια δυναμική Ευρώπη η οποία φαίνεται να αισθάνεται ότι χρειάζεται, ότι τα συμφέροντα της απαιτούν μια πιο έντονη παρουσία της στον κόσμο. Σίγουρα, παρά όλες τις δυσκολίες, η Ευρώπη οργανώνεται και εξελίσσεται, προχωρά με σημαντικές πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση. Και ως μη ξενάμε, ότι είναι ένας τομέας δραστηριότητας της ΕΕ, τον οποίον υποστηρίζει έντονα η κοινή ευρωπαϊκή γνώμη. Όλες οι δημοσκοπήσεις σε σχεδόν όλες τις χώρες της Ευρώπης, δείχνουν ότι οι πολίτες της ΕΕ εύχονται και θέλουν η ΕΕ να είναι πιο δραστήρια στις διεθνείς σχέσεις. Θέλουν η ΕΕ να είναι πιο άμεσα και πιο έντονα παρούσα, όπου βέβαια η ευρωπαϊκή παρουσία εξυπηρετεί τους σκοπούς που αποδέχονται οι πολίτες της ΕΕ, που είναι συνήθως σκοποί που αφορούν την υποστήριξη και την διατήρησή της ειρήνης, την προστασία των αμάχων, την υποστήριξη παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας κλπ.

Η τάση των σχέσεων, επαφών και συνεργασίας μεταξύ ΝΑΤΟ και ΕΕ είναι να αναπτύσσονται παράλληλα με την προαναφερόμενη αύξηση των δραστηριοτήτων τους. Και νομίζω ότι συνολικά έχουν βρεθεί και είναι γνωστοί οι μηχανισμοί που επιτρέπουν σε βάθος χρόνου μια αυξανόμενη συνεργασία. Πιστεύω πως, παρά όλες τις εμφανείς δυσκολίες συνεργασίας συνολικά κανείς θα πρέπει να είναι ευχαριστημένος, για το πως έχει εξελιχθεί ο ορισμός των όρων της σημαντικής αυτής συνεργασίας. Νομίζω ότι θα δούμε μεσοπρόθεσμα μια συνέχεια αυτής της θετικής δυναμικής συνεργασίας και ότι οι τωρινές δυσκολίες θα ξεπεραστούν.

Ε. Μια και η συνέντευξη αυτή, κ. Παγκράτη, σας βρίσκει, εδώ στην Ουάσινγκτον, σε αυτό το καιριο πόστο, πως βλέπετε να εξελίσσονται οι σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ηνωμένων Πολιτειών; Πως βλέπετε το μέλλον των σχέσεων αυτών μετά την εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα;

Α. Νομίζω όλοι εμείς, πόν τα τελευταία χρόνια, παρακολουθούμε και συμμετέχουμε στην εξέλιξη των σχέσεων αυτών, συμμερίζομαστέ τουλάχιστον δύο βασικές απόψεις, οι οποίες είναι:

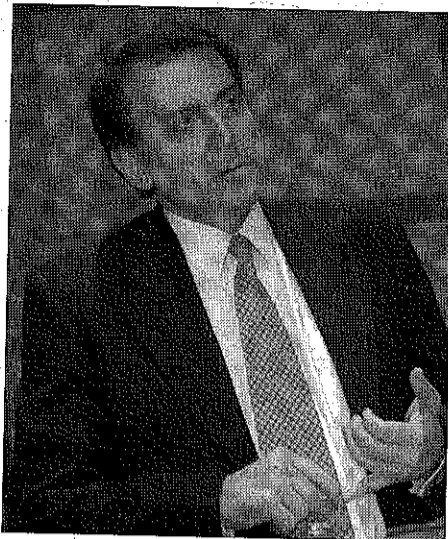
-Πρώτον, ότι αυτή η σχέση είναι μια απαραίτητη σχέση, δηλαδή όλο και περισσότερο ζούμε στο GLOBAL VILLAGE, σε ένα κόσμο ο οποίος είναι όλο και πιο αλληλοεξαρτώμενος. Τα μεγάλα θέματα της ανθρωπότητας γίνονται και μεγάλα θέματα του καθενός μας: η μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, η παγκόσμια ειρήνη, η καταπολέμηση των ασθενειών, η ενέργεια, το περιβάλλον, οι κλιματικές αλλαγές και άλλα πολλά και πιο πρόσφατα η παγκόσμια οικονομική κρίση, στην ουσία όλα τα μεγάλα θέματα και οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, δεν μπορούν ν' αντιμετωπισθούν δίχως κάποια ικανοποιητική και εποικοδομητική συνεργασία, μεταξύ της ΕΕ και των ΗΠΑ. Και νομίζω ότι αυτό είναι μια πεποίθηση την οποία μοιραζόμαστε όλοι, εμείς που λέω ότι συμμετέχουμε καθημερινά στη σχέση αυτή και γίνεται όλο και πιο έντονα αποδεκτό στην κοινή γνώμη, ένθεν και ένθεν. Πιστεύω, πως αυτό είναι ένα πρώτο βασικό στοιχείο.

-Το άλλο βασικό στοιχείο είναι συνεπακόλουθο, σε κάποιο βαθμό, -του πρώτου σημείου που ανέφερα, είναι πως τα τελευταία αυτά χρόνια, έχουμε δει στην πράξη και στις καθημερινές μας επαφές μια εντονότερη ανάπτυξη των σχέσεων και συνεργασιών ανάμεσα τους. Δηλαδή, η επικοινωνία, οι κοινές ή παράλληλες και συμβατές δράσεις, η συνύπαρξη σε διάφορους

τομείς και σε διάφορες πρωτοβουλίες, νομίζω ότι έχουν αυξηθεί εντονότατα. Αν μπορούσαμε να συγκρίνουμε το σύνολο των σχέσεων μεταξύ της οργανωμένης ΕΕ και των Κρατών Μελών και της Διοίκησης των Ηνωμένων Πολιτειών, εδώ και 3-4 χρόνια, με τις αντίστοιχες σχέσεις του σήμερα, θα βλέπαμε ότι ο βαθμός έντασης των σχέσεων είναι πολύ υψηλότερος, πράγμα το οποίο δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε πάντοτε σε όλα και ότι δεν έχουμε διαφορές. Ασφαλώς έχουμε συχνές και σημαντικές διαφορές και θα συνεχίσουμε να έχουμε στο μέλλον σε πολλά θέματα. Αλλά, η ικανότητα να χειρισθούμε θετικά το κοινό συμφέρον και να διαχειριστούμε δίχως ανοιχτές τριβές τις διαφορές που έχουμε, νομίζω ότι αυξήθηκε σταθερά στην διάρκεια των τελευταίων 4 ετών.

Σε αυτή την από πολλές απόψεις θετική, έστω και σε ένα δύσκολο συνολικό πλαίσιο εξωτερικής πολιτικής, εξέλιξη των τελευταίων ετών προστέθηκε τώρα η εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα η οποία δημιουργήσε πελώριες προσδοκίες σε όλη την Ευρώπη και παγκόσμια. Ξέρουμε ότι η κυβέρνηση Ομπάμα έχει μια θετικότερη και αρχήν προσέγγιση προς τους συμμάχους της Αμερικής και θα προσπαθήσει να επανακτήσει την συμπάθεια της διεθνούς και ευρωπαϊκής κοινής γνώμης. Ξέρουμε από τις προεκλογικές δεσμεύσεις ότι ο πρόεδρος Ομπάμα θα πάρει σειρά μέτρων τα οποία θα ικανοποιήσουν κατ' αρχήν σημαντικές Ευρωπαϊκές θέσεις. Τα μέτρα αυτά θα αφορούν την ήδη ανακοινωθείσα κατάργηση της φυλακής στο Γκουαντάναμο, την μεταχείριση των κρατουμένων του «πολέμου εναντίον της τρομοκρατίας», τον ορισμό των δικαιωμάτων τους, τον ορισμό της αρμοδιότητας των δικαστηρίων και άλλα σχετικά θέματα που άπτονται ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επί των οποίων η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη αντέδρασε εντονότατα αρνητικά κατά τα τελευταία χρόνια. Επίσης περιμένουμε πιο θετική τοποθέτηση της νέας αμερικανικής διοίκησης σε θέματα σχετικά με τη προστασία ατομικών δεδομένων και επίσης στο μεγάλο θέμα των κλιματικών αλλαγών, θέμα το οποίο επίσης επηρέασε σε μεγάλο βαθμό αρνητικά την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη έναντι στην κυβέρνηση Μπούς.

Η σχετική ευφορία και το σίγουρα καλύτερο κλίμα που θα δημιουργηθούν στις αρχές του νέου έτους στις σχέσεις ΕΕ-ΗΠΑ λόγω των προαναφερόμενων και άλλων «θετικών» από την ίδια άποψη θεμάτων και πρωτοβουλιών, θα δοκιμαστούν πιθανώς γρήγορα σε θέματα όπου παραδοσιακά η ΕΕ και οι ΗΠΑ διαφέρουν στις προσεγγίσεις και αναλύσεις τους. Πρέπει να περιμένουμε ότι οι κλιματικές αλλαγές και η παγκόσμια οικονομική κρίση θα δοκιμάσουν γρήγορα εντός του 2009 την ικανότητα της νέας αμερικανικής κυβέρνησης να ακολουθήσει τα ευρωπαϊκά ένστικτα δημιουργίας κανόνων λειτουργίας και μηχανισμών επίβλεψης σε παγκόσμιο/ πολυμερές επίπεδο. Η νέα αμερικανική κυβέρνηση θα δειχθεί πιο ανοιχτή στις ευρωπαϊκές θέσεις και θα ακούσει ίσως καλύτερα τις ευρωπαϊκές απόψεις. Ομως πιθανότατα θα πιέσει σύντομα εντός του νέου έτους τους ευρωπαίους συμμάχους της για περισσότερη υποστήριξη στο Ιράκ ή μεγαλύτερη συμμετοχή μέτρα εναντίον του Ιράν. Σε όλους αυτούς τους τομείς οι Ευρωπαίοι μπορεί να δυσκολεντούν ή να αδυνατούν να ανταποκριθούν στις νέες αμερικανικές προσδοκίες. Οι τοποθετήσεις και προτεραιότητα την οποία θα δώσει η νέα Αμερικανική διοίκηση στην Ισραηλινό-Παλαιστνιακή διένεξη μπορούν επίσης να επηρεάσουν σημαντικά τις σχέσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ μεταξύ τους και με τα κράτη της Μέσης Ανατολής. Άλλος σημαντικός

παράγοντας θα είναι και η προτεραιότητα που θα δώσει η νέα αμερικανική διοίκηση στις σχέσεις με την ΕΕ σε σχέση με τις διμερείς σχέσεις με τα Κράτη Μέλη, σε σχέση με το ΝΑΤΟ και σε σχέση με άλλους σημαντικούς εταίρους της Αμερικής (Κίνα, Ινδία κ.α). Με άλλα λόγια, οι προσδοκίες είναι υψηλές και σε πολλούς τομείς θα υπάρξει περαιτέρω βελτίωση του κλίματος των σχέσεων και πιθανότατα της κοινής γνώμης. Η βελτίωση αυτή πιθανότατα θα είναι σημαντική, θα ακουμπήσει σημαντικούς τομείς της εξωτερικής πολιτικής και θα έχει κάποια διάρκεια. Ο κίνδυνος των υψηλών προσδοκιών είναι η απογοήτευση η οποία θα μπορούσε σε κάποιο βαθμό να είναι αμφίδρομη μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ αν δεν υπάρξει προσεκτική διαχείριση των προσδοκιών αυτών και πραγματική

προσέγγιση των πολιτικών. Η νέα εξωτερική πολιτική της Αμερικής δεν έχει ακόμη επιβεβαιωθεί σε πολλούς τομείς και σε μεγάλα θέματα. Σε πολλά από αυτά τα θέματα θα υπάρξει περισσότερη συνέχεια από ότι πολλοί υπερβολικά αισιόδοξοι ευρωπαίοι αναλύεται περιμένουν. Αλλά ο κόσμος εξελίσσεται ταχύτατα και η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να παρακολουθήσει ήδη κατά την μεταβατική περίοδο εκ του σύνεγγυς τις εξελίξεις και σε μερικές περιπτώσεις να πάρει θέσεις. Σύντομα θα ξέρουμε περισσότερα.

Ε. κ. Πρέσβη, αυτή η ΕΕ, που υφίσταται, εδώ και 50 χρόνια, έχει την πρόθεση τελικά να γίνει «Ηνωμένες Πολιτείες Ευρώπης», μια δηλαδή ομοσπονδία;

Α. Η ΕΕ έχει βέβαια κάποιο σημαντικό ομοσπονδιακό χαρακτήρα. Έχει δηλαδή ομοσπονδιακά χαρακτηριστικά έντονα και από πολλές απόψεις. Τώρα, το ερώτημα είναι, αν θα γίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση σαν τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής; Σε αυτό θα απαντούσα όχι! Όχι η ΕΕ δεν θα είναι αντίγραφο των Ηνωμένων Πολιτειών. Δεν νομίζω ότι οι Ευρωπαίοι θα εξελιχθούν ποτέ, αντιγράφοντας το, ότι ξέρουμε από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Νομίζω, ότι η Ευρώπη θα συνεχίσει να εξελίσσεται με το δικό της τρόπο. Θα γίνεται όλο και πιο ικανή να έχει κοινές δράσεις. Θα γίνεται όλο και πιο ικανή να εξυπηρετεί καλύτερα το συμφέρον των Ευρωπαίων πολιτών, δίχως να θέλει να αντικαταστήσει, δίχως να θέλει να υπερκεράσει την εθνική ταυτότητα και την ύπαρξη των κρατών μελών. Και νομίζω, ότι αυτή είναι η μεγάλη διαφορά με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και τα άλλα ομοσπονδιακά κράτη που γνωρίζουμε.

Συνέχεια στη σελίδα 13

PANPAPHIAN ASSOCIATION OF AMERICA, INC.

42-16 28th Avenue • Astoria, NY 11103

Tel: (718) 956-6219 • Fax: (718) 956-6199

www.PanpaphianUSA.org

Ο Παμπάφιος Σύνδεσμος Αμερικής σας προσκαλεί

στην 8η ετήσια χοροεσπερίδα του

Το Σάββατο 31 Ιανουαρίου 2009

στις 6:30 μ.μ.

κατά την οποία θα τιμηθούν

ο Πανίκος Παπανικολάου
με το βραβείο "Ευγόρας Παλληκαρίδης"
η **Ελενα Μαρουλέτη**
ως "Διακεκριμένη Κυρία της Χρονιάς"
και ο **Νίκος Παφίτης**
ως "Διακεκριμένο Μέλος της Χρονιάς"

Terrace on the Park

52-11 111th Street, Flushing, NY 11368

Ενήλικες: \$80, Φοιτητές και Παιδιά: \$40

Για πληροφορίες επικοινωνήστε με τον ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ

στο (908) 227-5576

mikehadjiloucas@verizon.net

ή επισκεφθείτε τον διαδικτυακό μας τόπο "PanpaphianUSA.org"